

Edebiyat Defteri

Gia. -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
17 Kasım 2024 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Kara Kedi

bir şiir yaz
gecenin sağır duvarlarına
yaz ki
aralansın sözlerin sır perdeleri
sönsün yüreğini kasıp kavuran ateş
dinsin fırtınalar

ninniler uyut dizlerinde
dağılsın karanlığın sisleri
ağaran gün
yanı başı İstanbul yalnızlığı
dünün köşe başlarında ıslak kirpikler
pikapta cızırtılı bir şarkı
'bir kördüğüm ki içim
çözdükçe dolaşıyor'

say ki günlerden çarşamba ertesi
benim dudaklarım kırmızı
en sevdiğin elbiseyi giymişim
mevsimlerin üstüne
fırında altları yanık kurabiyeler
vazoda pembe karanfil
saçlarımda ellerinden taç yaptığım çiçekler

of bakma saatine ama
bitmedi daha

parmak uçlarında yaşamak gibi ânı
sen mavi olmuşsun boydan boya
ben martı
kanatlarımı sana boyamış çığlığım

yerde ararken gökte bulmuşum seni
okuduğum romanda rastlamışım adına
aynada mahcup bir buse kondurmuşsun yanağıma
yanaklarım iki elma
eyvah eyvah

gözlerinle demlemişim akşamı
bakışların meze olmuş bakışlarıma
akmışız kapısı yeni açılmış bir düşe
susuz içiyorum aşkı
kana kana ah

şişede bana bakan bir deniz kızı
o çok şaşkın
ben biraz deli

her Şey iyi güzel de
bu kara kedi nereden çıktı Şimdi
oysa
tuz buz olmadan kumdan kaleler
bir makas da ben alacaktım
hayatın yanağından

varsın bizim olmasın dünyalar
ne güzel söylüyor Fatih Erkoç
'Avuç içi kadar mutluluk yeter'
adam olana

vah vah
yolunu mu kaybettin sevgili
ilk Őiirden sağı dön
hiçbir yere sapmadan
üçüncü imgeye kadar dümdüz yürü
finale gelince dur
seni kediler gibi çok seven
utangaç yüreğim çıkacak karşına
Őaşıрма

aman dikkat et
açık bırakma sakın parantezi
(kaçmasın kara kedi)

Gia.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550103/kara-kedi.html>

Aşkın Astigmatı

kapat gözlerini
indir kirpiklerini gecenin gizemine
uyusun gözlerinde İstanbul

üfleyp söndür istersen bir nefeste
yedi tepeli şehrin bütün ışıklarını
sözlerin ateşe verir beni
tek harf bir kibrit yeter

akşamlar gardiyanım
düşler korkulu rüya
alaz alaz yangın yüreğim of

aman dur dur
aynadaki telaş ben değilim
nefes nefes dakikalar
bu heyecanlı adımlar

yıldızlar dökülüyor dolunayın eteklerinden
sen iklimlerinde dört mevsim beyaz leylaklar
göğün maviliği akar damarlarımda
okyanusta inci ellerim

pas geç beni aşk
aklımı veremem sana
aldanmasın çiçekler yalancı baharlara
yazık olur eyvah

galata, eminönü, kız kulesi
notaları bilindik şarkılar düşer payıma
emeklemeden yürür heceler
ocakta dibi tutmuş çaydanlık
fırında homurdanan çilekli pasta
yanmadan erimiş mumlar
balkonda kurumuş sardunya pembeliği
vah vah

yağmurlara yakalanır bakışlarım
biraz yaklaş
bir-az daha
astigmatım sağ olsun

say ki çok sakarım
unutmuşum en beyaz düşümü
Üsküdar vapurunda

çıkamaz bir sokakta
çarpmış yüreğim yüreğine

bırakmışım sesimi sesinde
duymuşum nabız atışlarımdaki deliliği

kırmızı balonum çizgili çoraplarımla
gözlerinin köşe başında bekliyorum seni
hayır olamaz
aceleden yanıma almamışım kalbimi

kim dedi sana
gülüşünden kağıt gemiler yapıp
gamzelerimin derinliğinde yüzdür diye

oysa
Kalamış'tan bir tatlı huzur almaktı niyetim
aşk olsun sana İstanbul
aşk olsun

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1552090/askin-astigmati.html>

S'iz

ben sessiz bir yoldan geliyorum bayım
sessiz ve kulaksız
aynaların suretleri göstermediği
ortancaların açmadığı
terk edilmiş ikinci vakitleri alınganlığında

ben suskun bir kentten geliyorum
suskun ve dilsiz
hüküm giymiş lehçelerin arşivlere kaldırıldığı
şarkıların sil baştan yazıldığı
yolcu uğurlayan istasyonların kalabalığında
bestesiz ve güftesiz

ilk defa bir şiirde geçmişti adınız
adınızın son harfi yanında aşk duruyordu
raflara saklamıştınız gri günleri
gelecekte konuşuyordu dudaklarınız

sahi
siz gelecek günleri hep sek içerdiniz
öyle değil mi bayım

ruhunuzda açık veren dünlerin pişmanlığı
çakır keyif olunca
alınınızdaki çizgilerin dağınıklığında duyulurdu
eski sevdalarınızın nabız atışları

zor olmadı sizi tanımak
olay yerinde unutmuştunuz sesinizi

ilk defa bir güne verilmişti adınız
adınızın ilk harfi yanında yaşamak yazıyordu
hayatın siyah beyaz tuşlarında
bemolleri, diyezleri es geçerek
durmadan raks ederdi parmaklarınız
hiç unutmam
favoriniz nihavent makamlardı

kolay oldu sizi bulmak
ellerinizi maktulün bedeninde bırakmıştınız

göz göze gelmiştik de bir an
zamanın içinde kaybolmuştu gözleriniz
kirpiklerinizi yere düşürmüş

utancınızdan eğilip alamamıştınız

ben çiçeksiz bir yoldan geliyorum bayım
aldanmayın alfabemin gölgesiz oluşuna
adınızın ilk ve son harfleri arasında
kurutulmuş sözler tenhalığında
kelebek ömürleri kadar kısa olsa da
bıçak gibi keskindir cümlelerim

sitemim size değil
lütfen yanlış anlamayın

bir deniz kenarında
vazgeçmişti yüzüm benden
vazgeçmişti gözlerim
sesim
ki o zaman siz yoktunuz bayım
sadece ben vardım

o günden sonra
dalgalar çarparken anların yağışlı kıyılarına
yazgısına razı limanlarda
rotasız gemilerin dönmesini bekliyorum

adınızdaki harfleri alarak yanınıza
artık gidebilirsiniz

gecelere küsmeden akşam sefaları
sırrımı fısıldamadan gökyüzüne
ağlamaya hazır bir bulutun
hüznüne dokunmadan bakışlarım
yüzümü yitirdiğim maviliklerde
yüreğimi arıyorum

son görüşmemizde
gülüşünüzün kenarında biraz ben kalmıştı
hâlâ saklıyor musunuz bayım

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1552899/s-iz.html>

Duy Beni

-ben Didem Madak değilim
çiçekli şiirler yazamam size
aşkın vurduğu yüreklerde güller bitmiyor bayım-

Sen...

sessizliğin sesine takılır cümleler
sendelerim
yağmadan toprağa düşen yağmurların
sancısını üşür ıslanmayan yüzüm
yüzüm ki
sen yorgunu
bulutsuz gökyüzü
hayata susamış nefes

yetim çocuk bakışlarım ağırlaştırır
güne aymak bilmeyen akşamları
her gece kendi ipimi çekerim
sana dair yazdığım şiirlerin darağaçlarında

Sevi...

çaresizliğin aşılmaz duvarlarıydı
aynadaki nefret
kendine yabancı suretlerimiz
susuzluktan can çekişen
açamadan solan çiçek hüznü
her can kırığında
ellerimizi kan tutması

adını yüreğimde unuttun
belki bu yüzden kendime yok oluşlarım
dudaklarımda canı çekilmiş mırıldanmalar

Sus...

kanayan bir gül dalında
kırmızıya boyanır z/amanlar
susmaya yatmış sözcüklerin
sıraya girme kavgası başlar
yine yeniden
söz değmemiş cümleler
dokundukça siluetsiz harflere
ay düşer geceye
vurulur şakaklarından yıldızlar
susar ağaç
susar deniz

nefeslerinizi tutun

o'na kadar sayıyorum
armut dersem çıkın
elma dersem kaçın
ne acıdır ebelenmek
bütün saklambaç oyunlarında

Son.

tekel düşlerin suskusunda
dudak payı gülüşlerde yiter an
uzayan bir yol olur gözlerin
bileklerinde kanayan özlemlere

gittikçe yabancılaşır yüzün
saçların ellerin
kısılır yürüdüğün yollar
kurduğun cümleler
söylediğin şarkılar
s/isli yalnızlıklar büyütür geceler
gittikçe eksilirsin gölgenden
bileti doğarken kesilmiştir ömrün
gün gelir
ela ırmakların yankısında kaybolur sesin

yaşamak dediğin
her gün biraz kucaklamaktır ölümü
bitti sanılan her şey
yarım kalmış hikayelerdir
giderken suya yazdığın

...

aşk
yaşarken defalarca ölmek ise
artık
hangi şiir s/aclar bizi sevgili

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1554201/duy-beni.html>

Kara Kedi ve Martılar

kaç defa söyledim sana
şiiirlerin dallarına tırmanma diye

kedisin sen kedi
beyaz tebessümler konduramazsın
çatık dudak kıvrımlarına
kelebek değİlsin ki

hadi başlıyoruz
bir iki üç
tıp...

her hâlin
kırmızı bir gül kalbimde
yanar şehir
yan yana her gelişimizde
ya da bırakalım yansın fırında ne varsa
aşk koksun buram buram
dağ taş tepe

içim suskun okyanus
duyuyor musun
martılar çığlık çığlığa
yüreğimin göğünde
umudun mavisini sinmiş üstümüze

ah sen
nasıl da güzelsin aşk

hadi gel sevgili
bölelim bir günü ortadan ikiye
sen pazar ol, ben ertesi
saçlarımda ilkbaharların çiçekli elleri
heyecandan kelimelerim kırıışmış
gözlerim karışmış
aklım şaşmış
gözlerinin rengine

sen deniz ol
ben denizin tuzu
ya da açılalım bir yelkenliyle
dalgalarla vals yaparken sevdamız
çarpmayalım sakın bir buz dağına
aman dikkatt

sahi di mi
hı hı

gülme öyle
ah kırıışmasın göz kenarların

kalbim nasıl da koşuyor atarken bak
saatler gibi
tik-tak tik-tak

bayılacağım galiba
bir şeyler oluyor bana
neredesin kara kedi

papatyalara soralım
seviyor sevmiyor
off yorma beni
ya da hayra yoralım her şeyi

bakışlarını düşürmüşsün
Kadıköy iskelesinde
öyle çok aramışım ki
sen olmuş önüm arkam
sağım solum

sobe !!

ah kara kedi
onu nasıl sevdiğimi bilmiyor
ama bu kadar mutsuzluk içinde
düşsüz de yaşanmıyor
platonik aşkım olmuş çok mu
söylesene

hem deli olmasam çekilir mi bu dünya

biraz uzağa git
hüznüm sığmıyor aramıza

çekil git başımdan off
ağlamıyorum hayır
derin bir nefes almalıyım sadece

tırmanma dedim kaç defa
şiiirlerin dallarına
düşersen düşlerin içine
çıkamazsın sonra
bak demedi deme

yoo üzülme yalnız değilim ben
sen varsın

birazcık delisin benim gibi
ama hiç gitme olur mu

hey dur
hangi düşten ç/aldın o martıyı
bırak diyorum sana
eyvah

rezil olduk deftere
ah kara kedi

(amayacaktım o parantezi

Gia.

Őirimi güne taŐıyan değerli Seçki kuruluna, beğeni ve yorumlarıyla bana ve kara kediye tebessüm ettiren tüm Şair dostlara teşekkürlerimle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555376/kara-kedi-ve-martilar.html>

Mecaz

gölgemden bir adım önde yürürken cümleler
adımın ilk harfiyle başlıyorum her söze
sonrası üç nokta...

annem zarifliğinde harfler
su taşıyor ruhumun yangınına
güne bakanlar gibi
dönmek istiyorum yüzümü güneşe

küstüm çiçekleri sessizliğinde
tek tek kapanıyor evlerin panjurları
gecelerin gizemine

takvimlerin güz vakitlerinden
topluyorum solmuş hüznüleri
gamze çukurlarımın tenhalığında
çocuk gülüşleri biriktirmek istiyorum
yeni doğan sabahlar hatırına

demir atsın istiyorum ellerim
sorgusuz ve sualsiz
içinde anne kelimesi geçen
bütün masalların limanlarına

intiharların tanığı
bakışlara üşüyen akşam saatleri
balkonlarda kurumaya yüz tutmuş
kırmızı sardunyalılar
uzaklarda ağlayan bir çocuk
dillerinde anasonlu düşler kuran
kaldırımın ayak sesleri

en çok kendine kör ve sağırdır insan
ve hep kendine geç kalır
her yol dönemecinde
kendi gözlerinin yabancısıdır

ne kadar yıkasam da
ağartamadım kelimelerin seslerini
mecaz nefeslerde solup giderken an
ırmaklara karıştı aklım
düşüm ağaç dallarından

canım yanarak

affedin beni
size bir gökyüzü borcum olsun

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1555759/mecaz.html>

Diyet

gökyüzünü gözleriyle ateşe verdi insan
maviyi ormanlarda aradı

az gittik hiç gittik
dere tepe yok gittik

güller dikensiz olsun istedik
denizler yosunsuz
iklimler yağışsız
yaşamak hep mutlu
ama hiç telaşsız

anlamadığımız kadar meraklıyız
bildiğimiz kadar bencil

sustuğumuz kadar kalabalığız
baktığımız kadar kör

hangi dalın yaprağısın
kırmızının kaçınıcı tonu
bakışlarında öfke soluyan bulutlar
yüreğindeki acemi korku
hangi heveslerin diyeti

incitmekten korkarak
yalınayak adımladığın rüyalar
kızıl göz yaşları denizi
kaç fersah ötede

dinlediğimiz kadar sağırız
beyaz kadar siyah
uzak kadar yakın

beyhude z/amanlardan kalan
bir hiçlik öyküsü büyür susuz topraklarda
kağıt gemiler yüzer gözlerinin hüznünde
sırılsıklam olur yazılanlar
bütün kapılar kilitlenir yüzüne

konuştuğumuz kadar dilsiziz
ay kadar güneş

z'an peşinde kovalanır hayat
koştukça uzaklaşır beden ruhtan
perdeler kapanır sonsuzluğa
issizlik kuyusunda can verir gece

yaşadığımız kadar yaralıyız
akıllı olduğumuz kadar deli

çoğaldığımız kadar insanız
ölüm gibi gerçek

oysa uyansaydın derin uykulardan
yağmurlarla yağsaydın yer/yüzüne
ilk baharların filizlenseydi iklimlere
rüzgârlara karışsaydı sesin
müziğini duyacaktın

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556626/diyet.html>

Y'andıkça

avuçlarımda kanadıkça zaman
yandı yer
yandı gök

harfleri giydirdikçe mevsimlere
b/ölündü dakikalara
bir çocuğun gözlerinden süzüldü söz
toprakla buluştu insansı sesler

biraz yaşamak kalmış
ruhumun deniz gören penceresinde
gazete sayfalarında eskimiş bir kaç ölüm
sahi ölüm eskir mi
gül kurusu nefeslere asılı kalmış
akreplerin yelkovanlarında

bir temmuz ortası
yağmursuz gecelerin oltasında
can çekişir acıyı hisseden yanlarım
sektirme gözyaşlarında kelimeleri
üç hece değildir aşk
dikkatli oku

kulaklarımda hiç gitmediğim ninniler
sesim aynalara çarpmaktan kırık dökük
gözlerimde hiç yazılmamış şiirler
ne yaparsan yap çıkmaz
tırnak içlerinde biriken
yaşanmamış dünler

sen en çok kırmızıyı severdin
bu yüzden kırmızı dokunur aşka ellerim
kırmızıdır yıldızlar
deniz, güneş, ay ve yakamozlar

kumrular konuyor mu hâlâ
gönlünün balkonuna

senin unutulmuş yanlarının
unutulmayı
bir yol var yanı başımda
sessiz adımlarla kendime yürüdüğüm

içimde bir kum tanesi yeşermekte

gün ortasında
yediverenler açar mı anne

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557093/y-andikca.html>

Mırıldanmalar

Masallar sallamışım dizlerimde
uyusun da büyüsünler diye
ama sen sakın uyuma

uyan çocuk!

sonra çıkmışım uzun bir yola
rüya desem rüya değil
gerçek hiç değil
çok bilinmeyenli bir denklemin ortasında
sağdan mı gitmeliyim soldan mı
kalbimi dinlesem
nicedir kapatmış kapısını sorulara
bakışlarım boyumdan büyük soru işaretleri

hiç sevmezdim otobüs yolculuklarını ben
uzasın istemezdim yollar
noktası gelmek bilmeyen virgüller gibi
susadım!

nefes olmuşum gelincik tarlalarında
kırmızıya boyanmış ellerim
yüzümde sözleri yarım bir gülümseme
yamalı güzlerden yorgun
eve dönerken iki ekmek
bir kaç da söylenmemiş söz almalıyım yanıma
unutma!

bir kedinin kelebek avını izliyor gözlerim
gözlerim rengini kaybedeli çok olmuş
hükümsüzdür
duyulmuyor artık müziğin ritmi kirpiklerimde
öleceğini hissediyor mu kelebek
saniyeler içinde

sen de hissetmiştin baba
hatırlıyorum
üç gün ve üç gece önce

cümleleri ağrır mı insanın
benim ağrıyor
her gecenin sonunda ağarırken gün
uyanmak ne zor yeni acılara
taze kanlara ağıtlarla

acıdım!

okuduğum bir romanın
kahramanına öykünüyorum
kulaklarımı kapatmak dünya seslerine
akmaktan bıkmayan ırmaklara karışmak
ya da tutunmak uçurum kenarı dallarına
ölmek ile yaşamak arası o ince çizgide

gökyüzüne inatla umut yazmak istiyorum

bütün aynaları kırasım var
yeter artık diye bağırmak avaz avaz
ne işe yarıyorsunuz siz
bunca çok bilmişliğin yanılığında

kırmızı ışıktaki duruyor otobüs
saçını düzeltiyor yan koltukta
dünyası sarışın bir bayan
arka koltuklardan birinde bebek ağlaması

camdan dışarıya bakıyorum
kayboluyor insan yanlarım karanlıkta
önce ellerim
yüzüm sonra
tok sesleri zihnimin duvarlarına yankı yapan
ayak seslerim

dur!

uğurlayışların suskusu karışmışken
gecenin kıyısında sancıyan karanfil kızılığına
kalbimin doğusunda dinleniyor yokuşlar

ah kuşlar!

içinden dilek tut diyor bir ses
birden ona kadar say
bir dilek tut
sönmeden yüreğindeki bütün mumlar

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557479/mirildanmalar.html>

Kara Kedi Firarda

araladım cümle kelimelerin kapısını
güneş dokunsun çapkın bakışlarıyla
gün yüzü görmemiş harflere
bir noktalık nefesim kalmış üstelik
gel de sözlerime virgül koy kara kedi

çekilsin gözlerimdeki karanlık perdeler
çiçeklensin kirpiklerimde her dua
nağme nağme uzaklaşsın kederler
su dökme sakınnn
pati salla arkalarından

nereden aldın o terliği
çabuk götürüp koy onu yerine
'rengim' solar
betim benzim atar karışmam sonra

işim olmaz aşk şiirleriyle
çiçek böcek kelebek
hiç uğraşamam kara kedi
hem hangi aşk mutlu bitmiş ki
bak defterdeki şairlerin hallerine
kapkara olmuş hepsinin bakışları
sanırsın hepsi birer kara kedi

ne o öyle ayrılık, hasret, yalnızlık, gece
ölüyorum gel çabuk
neden bıraktın beni darmadağınımı
ambulans çağırsın biri
gelin de toplayın parçalarımı
maruz kaldım dört işleme

yanıyorum bitiyorum eyvahh

aşktan kim ölmüş
söyle Allah aşkına kara kedi
gidene by bye
üç gün sonra bir başkasına hello
bayan adınız ne vesaire vesaire
hep aynı taktikler
aynı aynı aynı

tamam durdum
bir iki üç nefes hadi bir daha
hem benim "kanatlarım var ruhumda"

platonik aşkıma ne mi oldu
boş ver
tavşan dağa küsmüş dağın haberi yok
terk edeli çok oldu onu
papatyalara yazık günah valla

ne demiş şair
"bir elinde cımbız bir elinde ayna
umurunda mı dŸnya"

hadi topla valizleri bir an önce
keyfimizin kahyasını da alıp yanımıza
dŸşelim yollara kara kedi
Gökçeada mı Bozcada mı
ya da BŸyŸkada, Heybeli

sahi senin adın neydi

felekten mutluluk alalım
fazla değil inan ki
sadece bir yudum
hayat delilere gŸzel unut-maa

boş ver noktayı Ÿnlemi Ÿ noktayı
verilmeyen cevaplara
kocaman bir soru işareti olsana

kırmızı işığa dikkat et
yeşil yandı
koşşş

hadi kara kedi
tamamen açtım parantezi

Gia. / (Gamzelimm)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559789/kara-kedi-firarda.html>

Hicaz

insan en çok kendi sessizliği ile sevişirmiş
ve her yol ayrımında
yine kendi tenhalığına dönermiş
çığlık çığlığa

dudaklarımda yıllanmış sözcükleri
ateşe veriyorum bu gece
an kaybından ölmeden önce sesim
sesim ki
ağaran günün yüzünde hüznün
annemin usul usul ç'ağlayan ince kederi

sevdiklerimizle sınarken hayat
avuçlarımızı yakar sancısı
bir ar ağacının ardında saklanır
içimize sustuklarımız

sus
bilme
sakın
heceleme

yalınayak bir yalnızlık d/üşüyor
ruhumun eşiğinden c/anıma
göçmen kuşların şarkılarına mühürleniyor
dilimdeki hicaz besteler
şaşırıyor ellerim
ellerim ki
ne zaman uzanmak istese baba kokulu düşlere
kendine intihar

bakışların suya yansıyan bahçelerinde
daha açmamış iken tomurcuklar
gül dikenleriyle kanamak
ve sonuna kadar bırakmak nefeslerini ırmaklara
çığ olup dağlarda
gölgelerin altında kalmak nasıldır bilirim

bilirim dingin bir sessizliği ortadan ikiye bölen
acının rengini

zaman değil
bizler geçerken zamanın içinden

boğulmak sadece nefes almamak değilmiş
anladım

ve yaşamak için ölmek gerekirmiş defalarca

aç/ma gözlerini
bu sadece bir rüya

şimdi
dilediği kadar yazsın kalem
şiiirlerimin kalbi atmıyor artık

Gia.

Güzel ve duygulu sesiyle şiire ses olan, kıymet katan sevgili Beyhudenin Kalemine
Sonsuz teşekkürler ve sevgilerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560092/hicaz.html>

Ağı Süt Kokulu Ninniler

susturulmuş kentler uyuyor
aldırmadan gökyüzü kızılığına

hangi eller temizleyebilir bunca kiri
hangi notalar değiştirebilir
ağıtlara karışan çığlıkların rengini

bulutlar gelip geçiyor içimden
sen de duyuyor musun
karanlıktan korkan
ağı süt kokulu ninnileri

ay'ın ardına saklanır gecenin hüznü
z/amansız ölümler üşür
kirpiklerimin sancılı neminde
bir ünlemlerle nihayetlenir
ünsüz harflerin sessizliğe ağrısı

...

yalanlara uzayan gün batımlarında
ah olur dolanır diline
cılız kelimeler
oysa sadece kendini aldatır insan
yüzünü yansıtan pencere arkalarında

voltalar adımlanır kitapların ön sözlerinde
canın yanar
hissetmezsin acısını
göze alamazsın bir uçurum boşluğu olmayı
henüz çocuk yaşındayken tohumlar
yeşeremez kurak bakışların
ağaçların çiçeklenmeyen dallarında
karışamazsın ne denizlere
ne de mevsimlere

avuçlarında yitmişliğin kalıntıları
yüreğinde kanadı kırık kuşlar
bilinmezliğin tam ortasındadır adın

tükendi mi
yaşamın kulağına fısıldayacakların

ağustos ertelerinde gözlerin hasadı başlar
yağmurlarla yağarken suretin
sormak istersin kendine
ben kimim, neyim

umutlarından vuruyorlar yarınları

görmüyor musun
oyuncakları
kuşları
uçurtmaları
insanlığı

sahi
sen hiç çocuk olmadın mı

pas tutan kilitleri açmaz hiçbir anahtar
sulanmayan topraklarda açmaz çiçekler
ağlamaz ise vicdan
doğmaz gökkuşakları

desem ki sana
hadi bir masal da sen ek merhamet tarlasına
ama unutma sakın

sonu kan ve barut kokusuyla değil
mutlu bitsin

ağlamanın artık
güvercinlerin göz pınarları

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560800/agzi-sut-kokulu-ninniler.html>

Mum

küçük bir buluta anlattım hikayemi
biliyor musun bulut dedim
beni en çok annem sevdi

gözlerin güz yağışlı iklimlerinde
kafiyesiz yalnızlıklar ağırlandıyor
sustuğun her harf
bitimsiz bir göç yüreğimde
bilsen ne çok şey söyler gece
sessiz, derin ve ince

bazen seslenmek istiyorum kendime
uğurlandığım s'isli şehirlerden
sesinin altında kalır mı insan
ben kalıyorum

ah iki gözüm
artık hiçbir gülüşü sığdıramıyorum yüzüne

içime ağladıkça
ruhumda okyanuslar mavilenir mi bulut
gök kuşakları doğar mı yüreğimin doğusundan
gamzeli tebessümler gibi

sözlerin üşüşüyor sözlerime
her sözün kalpte derin iç çekiş
dünleri k'anıyor dudakların
an'ı çekip almaya çalışıyorum
sesinin dokunduğu yerlerden

bir bir topluyorum
unuttuğun kelimeleri
içimdeki kentlere evler kuruyorum sonra
bacalarından dumanları eksik olmayan
lambaları hiç sönmeyen
soğuk duvarların sıcak gülüşleri yutmadığı evler

söğüt ağacının şarkısına benzetiyorum hayatı
yağmurlar çoğalıyor aldığım her nefesle
nefeslerimi versem fırtınalar kopacak

cümle sonlarında nokta olmak nasıldır bilir misin bulut
özlemek yağıyor saçlarıma, ellerime
doluya tutuluyor cümleler
zamanın yelkovanlarında yoruldukça dakikalar
uçamıyor kanatları ıslak kelebekler

dibe vurduğum her gecenin sabahında

renksiz bir İstanbul uyanıyor omuzlarımda
uykusuz şiirlerin satır aralarından
kırlangıç bakışlı çocuklar doğuyor
masalsız, müziksiz
suskunluğa büyüyen çocuklar

bilmek ve anlamak arası en uzun yolmuş meğer
anlıyorum

küçük bir buluta anlattım hikayemi
görüyor musun bulut dedim
hiç solmasın diye her gün içimdeki cennete su veriyorum

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1561503/mum.html>

Kara Kedi Kapsama Alanım Dışında

içimde ağlayan bir ülke var
bütün şehirler indirmiş kepenkleri
hiçbir aralıktan gün ışığı sızıyor
sızıyor dedim de
diş ağrısı gibisin sevgili
gündüz uykudasın
geceleri başlıyor mesai
uyutmuyor ince ince yürekte sızlayışın

of of
ne kadar bıraktım desem de olmuyor
platonik de olsa seviyorum
korksun benden dağlar, ovalar, bayırlar
fırtına gibi esmeye geliyorum
korksun benden papatyalar
hepsinin saçını başını yolmaya geliyorum

seviyor sevmiyor
seviyor sevmi...

yok yok elbette seviyor

efendim?
başka bir ihtimal var mı ki

yıldızları tuzlu suya basmışım akşamdan
turşularını kuracağım
dolunayda sürme çeksinler diye gözlerime
saçlar ipek, dudaklar zaten gelincik
biraz renklendirdim mi yanakları yakamozla
değmeyin keyfime
la la la

dolaba kaldırmışım hüzünleri, dertleri
bir güzel de yıkayıp ütölemişim
somurtkan yüzümü askıya asıp
gamzelerim için indirimden
iki tane yeni gülücük almışım

ah sevgili ah
sevdanı sektiresim var kalbimin maviliklerinde
sonra bir şişenin içine koyup
akan suların kucağına bırakmak
gemiler, deniz kızları, balıklar bile bilsin
seni nasıl da minnoş sevdiğimi

kara kedi nerelerde kim bilir
hangi şairlerin şiirlerine musallat oldu
bilinmez

mırlamasını özlemedim değil hani
canım yaa
sanki her sözümde beni tasdik eder gibi

ama ben çok yoruldum kara kedi
biraz da defter ahalisi uğraşsın seninle
zaten senin parantezi açarken
Gamzelimm'i kapatmışım paranteze
bir gece nezarete kaldı zavallı
ancak akli başına geldi

sus vicdanım sus
kara kedi takılsın biraz kafasına göre
inan hiç zamanı değil

hem ben tatile gidiyorum yarın
sıcak kumlardan buz gibi sulara atlamaya
kumdan kaleler yapıp kraliçeler gibi
içlerine kurulmaya ha ha ha
ne kadar mutluyum ben sahi
hatta mutluluktan çıldırmak üzereyim

kara kedinin yokluğu bana iyi gelmedi mi
hayır canım ne ilgisi var

valizime bolca teselli, göz yaşı kavanozları
bol da umut yağı aldım
sürünüp bronzlaşıp kara kediye benzeyeyim
kim demiş benim de pençelerim var diye
tamamen kuru iftira
ben olsa olsa uysal bir kediyim

hey durr
sayfanın ışıkları neden söndü birden
çok karanlık korkuyorum
neler oluyor

bu ses de ne
birisi mi var orada

!!!

sen de kimsinn ?...

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562379/kara-kedi-kapsama-alanim-disinda.html>

Eksik İntihar

-kendime seslendim
yerimde yoktum

beni hiç gelmedi yazdılar -

insan ertesi yaşan(ma)mışlıklara
ünlem koyuyor günler
vakitli vakitsiz ölümler kusuyor
gözlerimin hazan bakışlı bebekleri
şakaklarımda uykusuz sancılar

çok sesli yalnızlıklar geçiyor her gün
penceremin önünden
dillerde sadece nakaratı kalmış
cılız bir şarkı hayat
sol anahtarı kaybolmuş
dağınık bir güfte

günler dünlerden yorgun
u/mut kelimelerde kalmış
hücreleri içten içe eriyen hasta

açmıyor ne kadar sulasam da
balkonumdaki zambak
kumrular konmuyor karşı evin çatısına
çöllerde bir yudum su aramak zaman
an ve an

alfabeyi tersten okumak
uyanık iken rüya görmek
bu değil mi tek yaptığımız
saatler yılları ah geçerken

suskun bir yaprak daha düşüyor mevsimlerden
kiraz ağacının gölgesine sığınmak
geri getirmiyor masumiyeti

ipini çekiyoruz yazdığımız şiirlerin
imgelerin renkleri kirli beyaz
nerde başlayıp nerde bitiyor
tüm yazılanlar

bütün kötülükleri sallandırıyoruz darağaçlarında
yattığımız yerden
tavanlara boş boş bakarken gözler

kendi nefeslerimizde boğuluyoruz

dolduramıyoruz hiç bir cümlede
boş bırakılmış yerleri
kaç gerçeğin canına okuyacak aldanışlar
eksik intiharlarında yaşarmış gibi yaparken insanlar

şimdi
dilediği kadar aşktan yaşamdan bahsetsin
şirler, şarkılar

günler an değil
kan doğuruyor artık

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562734/eksik-intihar.html>

Annemin Karanfilleri

geç kalma sesine
söylemek isteyip
üstüne toprak attığın her söz
bir adım daha yaklaştırır insanı
sessizliğiyle tutuşturduğu ateşlere

...

sesinde karanfiller büyüten bir kadındı annem
ne zaman yağmurlar yağsa gözlerinde
içine konuştukları ılsansa sıırılsıklam
evimizin nefessiz duvarları
mis gibi karanfil kokardı

babamın telaşı
adımlarından önde giderdi her yere
cümleleri hayalleriyle yarışır
cümleleri sığmazdı zamana
gölge gibi takip ederdi sözlerini
başında kararmış bir bulut

ben bir yıldızın ucundan tutunup
düşler çoğaltırdım durmadan
saklamak isterdim onları avuçlarımda
çok küçüktü ellerim
çok karanlıktı gece

güneş sevmezdi
evimizin pencerelerinden girmeyi
zordu kalpte hiç yılmadan gün inşa etmek
bu yüzden renkleri solgundur kelimelerimin

çiçekleri güneş görmeyen
yaşlı bir pazartesi oldum büyüyünce
mevsimi sonbahar
iklimleri yağışlı
bahçesinde karanfiller yetiştiren

annemin sessiz hüznündeki
dilsiz harfleri taşımaktan
bir o kadar yorgun

hâlâ bakarım gök/yüzümdeki yıldızlara
eski bir radyoda
'geç buldum çabuk kaybettim' derken şarkılar
ansızın dağınık bir kalabalık başlar ellerimde
karışırım sağanak yağmurlara

karanfillerde annemin kokusu

bir bardak sıcak ıhlamura dkmeliyim Şimdi
içimin acısını
güneş kaybından kaybetmeden sesimi

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563830/annemin-karanfilleri.html>

Son Söz

ağla dedi içimden bir ses
ağla
öyle bir ağla ki
yeşermeyen tohum kalmasın alfabe

alınan her nefesle
kırmızı kokarken gelincikler
anlamsız sözlere bölündü
sol anahtarı k'ayıp notalar
çılgılığının kanında boğuldu sesler

oysa ölümdü infaz edilen
tekrarlayan vakitlerde
saatler seni sen geçerken

güneşle doğacak
tek bir kelime bırakmadın ardında
yağdı gökler
dağıldı yeryüzü
susuzluğunda kurudu cümleler

alaca şafak vakitlerinde
aynı duaları mırıldanırken
geri geri yürür adımların
bir kuğunun utangaçlığıdır
yerin dibine bükülen boyunlar

kal öyle
kaldırma başını
on söylersin bir yazılır
kara tahtalara

görüldüğü gibi değil şeyler
eskidikçe gözlerin
ruhunda bir sanrıdır kıvranan
kaybettiklerini ağıtlarken
dolunaya döner yüzünü
güne bakamayanlar

ayaklanır içindeki gizli düşman
kuyuların karanlığı bulaşır ellerine
ellerin büyüktür yaşından
ellerin kurak
sonu görünmeyen bir yoldur zaman
zaman ki
azalırken çoğalan
çoğalırken azalan
zamanın dudaklarında aylak şarkılar

ağaçlarla yarışırken boyun
kuşların gagalarında adsız harfler

bir anne şefkatinde
hâlâ o ninninin ağrısı
anar uykusuzluk
yanar bedenin
gecelere düğümlenir tüm unutulular
tüm inkârlar
fısıltıların dumanları yükselir göğsü
tadı acı bir yutkunmadır yaşamak

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564491/son-soz.html>

Sekiz Oktav

[italik]söz veriyorum
kendimi bulduğumda ilk size haber vereceğim[/italik]

eylülün yüzüne yaklaşıyorum yüzümü
buğulanmıyor camlar
sepia bir şarkıda rastlıyorum ona
uzun yıllar yavaşlatmış sesini
en sevdiği çiçek hâlâ açelya
çıkılmaz yokuş olmuş
güvercinleri elleriyle beslemeyeli

bir adam sevdiği kadını bıçaklıyor sırtından
bir dost dostunu
soğukluk giriyor kırmızıyla arama
mesafeler iyidir diyorum
es veriyorum kırmızılara
ölüyor gelincikler

dikkatli çıkıyorum basamakları
düşersem kan tutuyor yüreğimi
kayboluyor baş ucumdan sözcükler
bir gülün yaprakları arasında saklıyorum
kurutulmuş cevapları

derken dev cüsseli
koça dudaklı gölgeler geçiyor içimden
dağılıyorum odacıklara
odacıklarda akvaryumlar
balıkların ağızlarında oksijen tüpleri

çekirdek yiyor balkonda bir kaç kişi
kahkahaları çekirdek kabuklarına takılıyor
gözlerim boğulmak üzere
imdat diye bağıyor içimde
siluetsiz bir ses
bakışlarımı yakıyor güneş
terin esmerdi diyorum senin bir ihtimal

canım sıkılıyor birden
afili bir ölüm beğeniyorum kendime
rengi karanfil kurusu
sen gibi kokuyor aldığım son parfüm
adı Impossible

günlerden cumartesi
ardımda uzaklaştıkça eskiyen üç beş cümle
anlamı kime ve neye göre

kanım çekiliyor damarlarımdan
dudaklarım sepia şarkının dilsiz notaları

hadi git şimdi diyor aynı ses
nefesimi gagalıyor kuşlar

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565314/sekiz-oktav.html>

Es Makamı

yaşlı bir söğüdün
hikayesinde dillenirken zaman
s'özüme döndüm
gök mavisiydi şarkılar
uyaksız

cinsiyetsiz ahlarla ünlemlenirken yaşam
kimliksiz bakışların kokusu siner
üstüme başıma
ağız boşluğumda gevelenir
intiharına kıvranan alfabem
bir yıldız kayar avuçlarımda
avuçlarım düşlere yâr

şarkılardan ikindidir şimdi
mevsimlerden s'is
yağmurlardan hazan
ellerin hâlâ beyazdır ilk gün gibi
ilk gün sonunda ağaracak ağrıyı
görmezden gelirken an
umarsız

bilirsin
şapkadan tavşan çıkarmıyor hayat

mavi mi pembe mi seversin
diye sordu bahçemdeki ortanca
mor iyidir dedim
sesimi yıkarken ırmaklarda

eskimiş bir saatin tik-taklarıydı
ahşap merdiven basamaklarında yankı bulan
gölgemin üstüne eğilirken
akşam sefaları

gözlerimizdeki hayat ışıkları
yenik düşerken yarasa uykulara
kanla yazıldı suya
takvim yaprakları arasındaki güz yaşları

mavi bir yusufçuğun
umudunu taşımakta yol yorgunu dünler
kapatma gözlerini
İstanbul yine uyanıyor
insansız

Ey'vah

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566729/es-makami.html>

Fa Diyez

ne kadar üflesen de yaralarım
bitmiyor bu hüzün
geçmiyor bu yorgunluk anne...

bir apartman dairesinde bırakıyorum
son sözlerimi
duvarlarda örümcek ağları
ağlarda yaşam belirtisiz sinekler
gölgesini yitirmiş devrik nefeslerim
balkonla kucaklaşmış
sarmaşığın arsız dalları
yaklaşmıyorum
içimde önüne geçemediğim
bir korkunun incecik sancısı

hafiften rüzgâr esiyor
her an biraz daha ölüyorum diyorum
her gün biraz fazla

bakışlarım sis
ellerim kan
darmadağınık odam

bolero çalıyor üst perdeden
Pınar Kür'ün bir deli ağacının
nabız atışlarını duyuyorum kalbimde
aşık olmak gerek diyor bazı sesler
"aşık olursan yürek olur kalp"
güz sarısı bir gülümsemeye
mahkum ediyorum dudaklarımı
havada kokuşmuşluk
bun alıyor ruhum
neredeyim
neredeyiz

kim bilir kaçınıcı intiharı bu
bakışların gözlere
sözlerin öz'lere
günlerin gecelere

salaş bir yorgunluk yürüyor
adımlarımdan önce her yere
hiçbir şeyi değiştiremiyor olmanın ağrısı
ateşe veriyor içimdeki dalları
soluyor çiçekleri göğsümün
gözlerimden öpmüyor artık serçeler

bir Őirlik yolum kaldı biliyorum
bir Őirlik yeŐil
bir Őirlik umut

seslensem buradan
uzaklardan ses verir misin sesime
nefessizliğimin yankısı
sulara boğulan susuzluğum
turuncu Şarkıların fa diyezi
uŐursem ört üstümü unutma
ağlarsam
sus
sakın dokunma gÖzyaŐlarıma

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1568793/fa-diyez.html>

Sarmaşık

en son düşler vuruldu
vakitlerden dolunaydı
gün-ahlardan insan

anlamak için
sayfalarını çevirmeli bir kitabın
göğüslemeli dağları
yıkanmalı pınarların suyunda
sessizliğin susanı olmalı
düşünmeli

bir avuç toprak
bir yudum su
yaratılmışların en şerefli
canından hiç bu kadar soyunmamıştı
hiç böyle çırılçıplak kokmamıştı nefesleri

oysa
yorulur bir gün can kaybeden şarkılar
yorulur anlamından sıyrılan sevgiler
yorulmayan sadece tortudur
bir bardak suyun dibine ısrarla tutunan

beyaz gülleri seversin sen demiştin
şaşırmıştım
neden beyaz güller diye soramadım

sonra bakışlarını alıp
hapsetmişim gözlerime
müebbeti olmaya razıydın bulutların
gökyüzü yerine taş basarım bağrıma demiştin
eğer erken tahliye olmasaydın

mavinin kanatlarında isimsiz uçurtmalar
görüyor musun

müziğin notalarını bulamazsın iz sürerek
ya da Don Kişot' ları yastığın altına koyup
aymayan uykulara dalarak
harfleri linç etmek anlamsız
sen değil misin
dünlerin kovuğundan başını uzatan yılan
ev sahipliği yapan

kaç tane sen daha sığar içine
bilgece konuşan kaç dudak
kahkahalar atan kaç tane yüz
hangisi sensin

celladı kim iyiliğinin

bir yanlış dört doğruyu katlederken
sesin boyanmıyorsa çığlıkların rengine
al eline bir tabanca vur sesini kalbinden
ki
ne kadar istesen de
dokunamazsın gölgelerin ruhlarına

ağladıkça
kirpiklerinde tomurcuklar büyüyor demiştin
neden diye soramadım
sonra ellerini alıp hapsettim tenime
lacivert bir geceydi an
tüm seslerin altını kısmıştık

balıkları gözlerinden, kuşları kanatlarından
seni gülüşünden severim sevgili
ne dersin
sıradaki yağmurların hüznü bize gelsin mi

ama neye yarar
güneşi önüne katıp
mevsimlerin kalbini avuçlarında tutmak

Afrikalı bir çocuğun beyazlığını öpmeli şimdi
nefretlerin kuruttuğu dudaklar
bütün yüreklere masumiyetin resmini çizmeli
ancak ondan sonra ölmeli aşktan
ancak ondan sonra sevgili

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569779/sarmasik.html>

B'ölünmüş Zamanlara Denk Düşen Şarkılar

-gözlerini kapatma sakın
sen ne zaman gözlerini kapatsan
her gece göğsümde
kalabalıklar içinde yalnızlığa ağlayan
bir İstanbul oluyor mevsim

ve susuyor renkleri
Çiçek pasajındaki çiçeklerin-

günlerden cuma
aylardan bilinmezlik
yıllardan kötülük

taç yaprakların aksi vurmuş aynaların güzüne
sağda solda ötelenmiş sözcükler
hepsi kendi mağarasında yarasa uykusunda

iyi bak kendine derdin
sen de dönüp içine baksaydın görebilirdin
dili çatallı harflerin uçlarında
güneşten sararmış kan lekelerini

bazen
gitarım yanımda olsaydı diyorum
müziğin iyileştirici etkisinden medet umarak

ne iyi gelir bize bu saatten sonra
su doku çözerken düşünmek
ya da bir kitabın
bilmem kaçınıcı defa anlattığı hikayede
nefeslenmek
film kahramanlarına öykünüp
düşlerce kendini aldatışlar mı

söylemediklerimize üst üste mezarlar kazarken
nasıl da güzel katlediyoruz zamanı

ölü çocuklar doğurmuş şehirlerin çatıları
ve güller bitmiyormuş
nemi her dem taze kirpiklerin topraklarında

bir türlü hatırlayamıyorum o şarkıyı
kırlarda bitmeyen bir koşuya eşlik ederken
ayaklarım

yoruldum...

yaşam uzun bir maraton
kaçınıcı olduğun değil yarışı bitirmen önemli
derdi babam
yaş aldıkça
kendi kendime konuştuğum
anneme daha çok benzerken

kalbimde her an yanmaya hazır bir kıvılcım
hiç olmazsa ellerimi bulabilseydim
bunca dağınıklığın ortasında
ateşe verirken kirli vicdanlar merhamet tarlalarını

kaldırım taşlarının soğukluğunu içine çekerek
ağlıyor caddeler
ardımda kalan
gölgelerin buzdan dudakları
içimde aklını kaybetmiş
kocaman bir çocuğun parmak izleri

bu kadar azalmış olamam
böylesine eksilmiş
ve griye bu kadar yakın bir deniz
yosunsuz, midyesiz

yürüdükçe uzaklaşıyorum seslerden
damarlarımda yankılanıyor kalp atışlarım
göz çukurlarını talan etmiş karıncalar
yurtsuz evsiz kaplumbağalar
ne çok kırmızısının dünya

ister bağlayın bakışlarınızı
sağır oluncaya kadar kanatın kulaklarınızı
isterseniz düğümleyin dillerinizi
bölünmüş zamanlara denk d'üşüyor
çoktan adını unuttuğum şarkılar
kargalar üşüşüyor
nefes alan gözleri açık cesetlerin başlarına

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570747/b-olunmus-zamanlara-denk-dusen-sarkilar.html>

Güz Nakaratları

gözleri nem çocuklar uyuyor kirpiklerimde
düşlerimi satıyorum Affan dedeye
ağrısız ninniler karşılığında
bakışlarımız adanmamışken henüz
dolunay parlaklığına

kendime düğümlenip
kendime çözüyorum
sesimi okşarken usul usul
mum ağıtlı şarkıların
unutulmaya yüz tutmuş güz nakaratları

bin parçaya dağılıyor yüzümün aynası
bulanık nehir sularına karışıyor
aklımın en deli yanı

tenha uyaklı çok sesli bir zamanın
sırtına yaslamışım sırtımı
yaşlanmışım
yakınlaşmışım
yanılmışım

konuşan ben değilim anlamadın mı
sarılısana bana

uzun zaman oldu
karanlığın gizinde
ellerimizi seslenmelerinden tanımayıştım
oysa hepimizin dilinde aynı alfabe
söz konusu an olunca
harflerin boyunları kıldan ince

su istiyorum diyor balkonda sardunya
biraz güneş
biraz martı hırçınlığı
gün boyu aç susuz yakarışlarında

unuttum kapı arkalarına bakmayı
yatak altlarına
dolap içlerine
çekmece artlarına

odaların duvarlarında
bakışları karanlık sağır gölgeler
yalnız bırakmayın beni
korkuyorum

ıslak denizler üşüyor gecenin bir yarısı
derken uzuyor caddelerde
yalnızlığın zehirli dalları
mızıkalarda yıllanmış bir melodi oluyor
kaldırımların eskittiği dağınık dünler

ne güzel gülüyorsun
desem de
bazı özlemleri eksiltmiyor
parmak hesabı yetmeyen yıllar

gözlerim açık rüya görüyorum
dokunmak istiyorum
yaklaştıkça kaybolan silüetine
son defa ardına dönüp
"arkadaşım" diyorsun

ninniler düşüyor beşiklerden
yara bere içinde artık tüm kelimeler

sustun
sustum
sustuk

sen yine de
sulamayı unutma balkondaki sardunyanı

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1572707/guz-nakaratlari.html>

Şiraze

[italik]kırmızıydı gece
ve sen yoktun
akşam sefalarına fısıldadım sırrımı[/italik]

her şeyi çok düşünüp
hiçbir şey yapmak istiyorum bugünlerde

duymuyor musunuz
biri çözsün bileklerimdeki kelepçeleri

oysa
ne kadar köfte o kadar ekmek diyor
sözleri paltolarından büyük adamların
çingiraklı dilleri
kar yağıyor şapkalarına
yakıyor ceplerini
satın aldıkları yaşamak iddiası
gittikçe büyüyor boyları
onlar konuştuğunda yutuyor gölgeler
ikinci vakitlerinde yitirilen
bozuk aksanları

ne zaman aşk şiiri yazacaksın
diye soruyor kalem
susuyorum

derken
Büyük adada buğday tenli
bir güfte oluyor zaman
saçlarımda mor begonviller
kirpiklerim serçe kanatları
tenimi sımsıkı saran defne kokusu
iki sokak sonrası denizle kavuşuyor
yüzümün güneş gören kıyıları

[italik]ve sen
sadece hayaldin belki[/italik]

akrep yakınca canımı
yelkovanın ardında s'aklıyorum kelimeleri
dibi görünmeyen bir körlükte
hâlâ kayıp gözlerim
sözlerin incinmişliği
ruhumun yangın sessizliği
derin nefeslerle sarsılıyor göğsüm
dağlarda yankılanan türkülerin uzaklığına

alıp başımı gitmek var şimdi diyorum
aynaya asıp idamlık son bakışımı
bütün ışıkları kapatıyorum

Öyle uykum var ki
avuç ilerimdeki çizgilerden geçiyor
zlediğim gökyüzü şarkılarının yolları

[italik]hadi bul beni yarından önce
Çok geç olmadan[/italik]

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573453/siraze.html>

Kara Kedi...

Bir zamanlar
içine gökyüzü sığan yüreğim
şimdi kanatları kırık bir kuş

rüyasız bir sabaha daha uyanmış gözlerim
Kız kulesi yalnızlığım komodinin üstünde
gri bulutlar yağdı yağacak
vapur düdüklüleri
martı kahkahaları
insan gürültüleri
fonda Nil Burak
"yalnızım ben çok yalnızım"

bıyıklarında güller açmış kara kedi
aralamış patilerin cennetin kapısını
bakışlarında Daisy'li düşler
aşk var gerçekten diyorsun
siper al
terlik geliyor kafana birazdan

mevsimler de değişmiş insanlar gibi
ne gecem belli ne gündüzüm
sevme kimseyi diyorum kendime
aşk, acı rengini kuşanmadan gelmez kapına
yüreğimdeki kilidi bir daha yokluyorum telaşla

sözlerimi hiç dinlemedin
ah kara kedi
gittin aşk şiirlerinde gezdin durdun
sonuç nurtopu gibi bir Daiy'miz oldu
hey dur
basma şiirlerimin üstüne
çekiştirip durma imgeleri sağa sola
ikini de bir sandığa koyar
bırakırım boğazın serin sularına

kahvaltı yapmak gerek şimdi
bir kaç zeytin biraz peynir
bolca güneş ışığı iki dilim umut
bir de insanlık demini alırsa
tavşan kanı sevgi saygı
ne dersin güzelleşmez mi dünya

çok üzgünüm kara kedi
papatya bırakmadım dağda bayırda
ünlemleri kaldırıp attım çöpe
cevapsız soruları gömdüm en yakın mezarlığa
sonbahar yaprakları gibi
bıraktım kendimi bilinmezlerle dolu bir akışa

oysa içten tebessümlere
sıcacık bakışlara
gönül okşayan sözlere
dünyalar verilmez mi kara kedi

bakma bana öyle
dünyanın bütün ışıklarını yaksak
aydınlanmaz içlerimiz
bildiğimiz sokaklarda kaybolmuş
gölgemizden bile korkar olmuşuz
denize açılan tek bir pencere kalmamış ruhumuzda
her gün bir öncekinden yorgun
sabahlara uyanıyoruz
yıllardır aynı şarkı
aynı cızırtıyla dönmeye devam ediyor pikaplarda

hani "dünyayı güzellik kurtaracak"tı
hani "bir insanı sevmekle başlayacaktı her şey"
başaramadık kara kedi

suya yazılan yazılar okunmuyordu
unuttuk

bütün parantezleri imha ettim
sen benim gülümseyen çocuk yanımda
sen yarınlar için umudum
sen çiçeklenmeye devam eden tek dalım
kara kedim

artık vedalaşalım mı...

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573875/kara-kedi.html>

Pervane

mil çekilmiş gecenin gözlerine
dudaklarına sessizlik mührü
bana borcun var diyor
alaca bir ses
duvarların çok ötesinde

aynalar olmasa
görebilir misin yüzünü
kendine uzaklığını
ölçebilir mi adımların

yaralara şiir basmalıyım
silinsin is lekeleri dünyanın

bir uçurumdan
yukarı doğru koşuyor nefeslerim
ay başımın üstünde
çekilmekte olan denizlerin
maviliğini giyinmişim
durmak bilmiyor yüreğimin kıyılarına çarpan
dalgaların asiliği

incinenlere üşüyorum
dallarından kanayan tomurcuklara
kirliliği eller düşüyor aklıma
bir ağızdan konuşuyorlar
onlar konuştuğunda
yaz ortasında buz kesiyor
sıcak kanlı cümleler
göç mevsimi gecikmiş kırlangıçların
hikâyelerini yazıyorum italik harflerle
bembeyaz zambakların yapraklarına

kim bilir kaç alfabe eskittim sırlı suslarla
gördüğüm her rüyada bir karış uzadı boyum
bütün kapılar kapandı yüzüme
yine yeniden yollarda düştüm

gitme kendinden
emanet etme düşlerini
yağmalamaya hazır köşe başlarına

dalgın mevsimlere müptela
gidişler dolaşıyor damarlarımda
kanı çekilmiş şehirlerin
dumansız flu bacalar
saniyede bir billboard reklamlar
gülüşsüz makyajlı yüzler

zamanın içinden çıkarıyorum anları
düşün diyorum

ya da
candan öte bir yol var mı gideceğin
kaçırma gözlerini gözlerinden
susma

oysa
bazı kadınlar o adamları çok sevdiler
bazı adamlar o kadınları
elde kalan sıfır
pencerelere çarpıp ölüyor kuşlar

Gia.

Seçki kuruluna ve şiire selam vermek için uğrayan tüm şair dostlara teşekkürlerimle.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575048/pervane.html>

Nar Çiçekleri

[italik] yaşamak bir kez daha yeniliyor zamana...[/italik]

caddelere gebe kaldırım taşları
prematüre şafaklar doğuruyor sabahlara
nefeslerim düşlerden ayaz
avuçlarımda düşkün yıldızlar

bir şarkımız olsaydı
hiç olmazsa diyorum
gülüyor notalar

dikenli teller çeviriyor etrafıma
suretsiz insanların
sağa sola dağılmış imalı öfkeleri
ben bilirimler uçuşuyor havada
gölgeleri öteliyor karanlık sözlü dudaklar
kan sızan kelimeler boğazımda
açık arttırmaya çıkmış umut yiyiciler

ağlamayı özledim diyorum anneme
doya doya ağlamayı
kendim için senin için
bütün dünya için
ağlaya ağlaya küçülsem
tohum olup kök salsam toprağın altına
incitmeden daha fazla kimseyi
hiçbir şeyi
usulca

düğüm düğüm oluyor adımlarımda
çıkamaz sokak isimleri
şehirler ülkeler siliniyor haritadan
sesini görüyorum sadece
iki elimle sınırsız tutduğum
ve gülüşsüz kumsallarda
ardıç kuşlarının ayak izleri
kürdilihicazkâr aksanında

oysa şimdi arda kalan
şakakları güz yağışlı şiirler
tozları alınmamış bir kaç hatıra
vazolarda kurumuş dünler
masa üstünde parmak izleri eskimiş
yan yana sohbetsiz iki bardak

kuşluk vakti yağmurlar yağarsa
nar çiçekleri açar belki

saçlarımın sonbaharında
mırıldanıyor dudaklarım

konuşmayı özledim diyorum anneme
yıllarca sustuklarımın
hıncını alırcasına konuşmayı
ufuk çizgisine doğru giden
bir yelkenlinin rüzgârıyla açılıyorum derinlere
boy vermeye korkuyorum
boğulduğum sularda

bakışlarının martı sesleri duyulmuyor artık
gözlerimin hırçın dalgalarında

hiç olmazsa bir şarkımız olsaydı diyorum
susuyor notalar

son defa yüzüme baktığında
anlıyorum
yüreğin gözyaşlarını saklamak için
bazı vedalar tebessüm takarmış yakasına

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575726/nar-cicekleri.html>

İnfaz

tek bir kurşunla infaz etsem sözcüklerimi
ardımdan çok ağlar mı şiirlerim

kısa bir iç çekiş
derin bir ah
sadece tek hece
hepsi bu

büyüdükçe acıların çoğalacak demedi annem
belki de bu yüzden
hazırlıksız yakalandım hayata

esmer gün batımları sancıyor göz bebeklerimde
su vermeyi bıraktım mor sardunyalara
eskisi gibi konuşmuyorum artık
kısaldı kelimelerim
şiirlerle de aram iyi değil
sadece günlük işler
bilirsin işte

mutluluğu gözümüzde çok mu büyüttük
çok olanı ararken
hep teğet mi geçtik düşlerimize

içimi acıtıyor dinlediğim şarkılar
her şarkının yolu
bitmemiş bir hikayeden geçiyor
belki bu yüzden her şarkı yarım biraz

korkuyorum hayaline dokunmaya
parmaklarım ufalanıp düşecek sanki gecelerime
nasıl teselli bulabilir ki öksüz anılar
başları okşanmadıktan sonra

şairler erken ölür diyor biri
hüzünden kelimeler inşa ettikleri için mi acaba

iri gözlü bir sonbahara
Didem Madak'tan şiirler okuyorum
geçti diyorum geçti
oysa geçen tek şey zaman
ve hangi ölüm erken değil ki

gittikçe hiçleşiyoruz
aslında hiç var olmamış yokluklarımızla

ruh ölünce kaç mevsim ayakta kalabilir bir beden
şimdi tüm martıları azat ettim yüreğimden

"bir elimde tabanca
bütün dualarım delik deşik"

kırmızı karanfil kokuyor bütün ölümler
çocukluğum gibi

Şiir ve Seslendiren: Gia.

Arşiv/ 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576639/infaz.html>

Hayatın Dudaklarına S'us Payı

kararmış adımlarıyla ölüm ekiyorlar toprağa
yüzleri kayıp bedenlerin zanları
kusuyor toprak

makamların notaları değişse de
gözlerini açamıyor hiçbir masal
gönül b'eşiklerinde sallanıp duran
uzun soluklu hikayelere

nar topluyorum ağaçlardan
sakın dağılmasın dikkat
yerlere ve göklere
siyah giyinmiş adamlar yürüyor
bütün tarihlerin içinden
ellerinde iklim kandilleri

ense kökümde umut taciri nefeslerin
kibir tutulmaları
kaçıyorum
kaçtıkça peşimi bırakmıyor
ardışık sayıların aritmetiği

ruhun sevince bir kadının ruhunu
nasıl okşar sözlerin
duymak istiyorum

kumsallarda düş toplamak gibi biraz
ya da Vivaldi'nin dört mevsimi
eriyen buzullarda kayan ayakların vicdanlarında
uçup gidiyor kalbimdeki uç uç böcekleri

ne terlik ne pabuç
size hiçbir şey alamam artık
gündüzün üstünü gece örtüsüyle örterken doğrular
ışıkları yanan evlerin uyuyan gözlerini görüyorum
tenimde fesleğen kokusu

göz yaşlarımla beslediğim ayetler topluyorum
yağmur yüklenmiş göğün göğsünden
ellerimi bırakma
bırakma ellerimi
yalnız Sana sığıyorum
secdelerin dualarıma karışan huzur aralıklarında

çok sesli bir senfoninin caddelerinde
kanıyor dudaklarıma sesim
bakışlarıma tünüyor yaşlı bilge kargalar
halka halka büyüyor
kırk tilkinin aklın teraslarında attığı voltalar
kuyrukları kördüğüm
avuçlarımda krizantemler

yüreğın sevince bir kadının yüreğini
nasıl karışır dereler akarsulara
bilmek istiyorum

belki birazdan bir bulut geçer
ağrılarımızın üstünden
ıslanır bakışlarımızdaki çimenler
yeni ben'ler doğar günahsız şafaklarına hayatın
renklerini özlerinden alan

yazarız sevdalara sırdaş duvarların üstüne
rengarenk boyalarla
Ali Ayşe'yi seviyor-muş

gözleri sürmeli bir türkü mırıldanmaya başlıyorum
vakitlerden zaman'sızlık
anlardan can
ellerim henüz açmamış tomurcukların
doğum sancısı

girin şiirin kapısından içeri
biraz ilerleyince göreceksiniz
şiirin kalbine yaşamak bıraktım
sakın şaşırmayın

çiy damlalarıyla damlıyorum
kuş gagalarında müjdelenen baharlara
oysa dokunacak kadar yakınım
bir o kadar uzak

canım çok sıkılıyor
ona buna şuna ve cümle kalabalıklara
böyle zamanlarda aşkla sevmek istiyorum seni

denize açılıyor sonra
unuttuğum şarkıların perdesiz camsız pencereleri

Gia.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577941/hayatin-dudaklarina-s-us-payi.html>

